

[Statsministeren.]

andelsbonde, end der går mellem det almindelige landbrug og monopolerne og trusterne her i landet.

Det er regeringens oprigtige ønske på det grundlag, vi har nævnt i programtalen, at formidle et samarbejde mellem alle demokratiske kræfter til løsning af de problemer, der ligger foran os.

Finansministeren (Kampmann): Inden jeg går over til at besvare nogle af de spørgsmål vedrørende statsfinanserne og den kommende skattereform, som er rejst af de ærede ordførere, vil jeg gerne fremsætte et par mere almindelige bemærkninger om den øjeblikkelige økonomiske situation.

Begge de ærede ordførere fra de to tidligere regeringspartier kunne tilslutte sig målet for regeringens økonomiske politik: at sikre produktionen, investeringerne og et højt beskæftigelsesniveau; men de kunne ikke se, at der heri var noget nyt, og udtalte samtidig bekymring for, at regeringen ville drive en såkaldt inflationspolitik.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller udtalte endog — noget selvopgivende synes jeg — at det vel næppe kunne nytte at diskutere disse spørgsmål, da han erindrede, at socialdemokratiet havde en helt anden opfattelse af inflation end han. Det ærede medlem huskede her forkert. Ganske vist kan man være uenig om, hvornår en prisstigning er så kraftig, at den skal betegnes som inflation, men det var ikke det, diskussionen drejede sig om i 1949 og 1950. Problemet var, hvad der var årsagen til prisstigningerne, men det skal jeg vende tilbage til om lidt.

Lad mig først give det ærede medlem ret i, at det virkelig kan være lidt besværligt at drøfte økonomiske spørgsmål, når foreliggende, faktiske forhold vurderes helt forskelligt. Det ærede medlem gav således i sin tale udtryk for, at beskæftigelsen i øjeblikket ikke kan øges yderligere, simpelthen — som det ærede medlem sagde — på grund af mangel på arbejdskraft.

Selvom beskæftigelsen fortsat er god, har vi dog i dag 38 000 arbejdsløse, og i 1951 var årsgennemsnittet over 80 000 arbejdsløse. Regeringen vil søge at undgå

en så stor arbejdsløshed. Om det vil lykkes, afhænger i høj grad af de ydre vilkår for vor økonomi, men også af det omfang, hvori vi kan få tilslutning til at sætte den stabile og høje beskæftigelse som det første mål for den økonomiske politik.

Dette vil skabe inflation efter det ærede medlem hr. Aksel Møllers mening, og beviset herfor skal være, at det var den socialdemokratiske regering, der skabte prisstigningerne herhjemme fra september 1949 og fremefter gennem det, der populært kaldes pengeudpumpning, og når det skal være rigtig galt: at vi lod seddelpressen rulle. Denne påstand er lige så urigtig, som den snart er gammel. Det er rigtigt nok, at detailpriserne steg under den første regering Hedtoft; i løbet af de tre år med ca. 11 pct., men det danske importpristal steg i samme periode med 23 pct., og der er vel ingen, der venter, heller ikke her i tinget, at nogen dansk regering vil kunne forhindre, at en så kraftig udenlandsk prisstigning vil sætte sig spor i det danske detailpristal. Det lykkedes jo heller ikke for den nu afgåede regering; den kunne ikke forhindre en prisstigning på ca. 12 pct.

De udefra kommende prisstigninger blev ejheller understøttet af nogen form for pengeudpumpning i årene fra 1947 til 1950. Tværtimod blev den samlede pengemængde — forstået som summen af seddelomløbet og folioindskud i nationalbanken — i disse år formindsket med omkring 900 mill. kr. Jeg må derfor tilbagevise påstanden om, at socialdemokratiet førte en inflationsskabende politik.

Iøvrigt forstår jeg ikke rigtig, hvorfor det ærede medlem med så stor en interesse graver disse påstande frem. Er det, fordi han har den opfattelse, at vi i den kommende tid fortrinsvis kommer til at beskæftige os med at bekæmpe inflationstendenser? Det ville være interessant at høre herom. Det er naturligt for en regering at være vågen overfor enhver eventualitet, men som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard fremhævede i sin tale, synes den nærmeste fremtids store spørgsmål at være, om det vil lykkes at undgå en international depression. Jeg skal gerne indrømme, at min opfattelse af de fremtidige økonomiske udviklingstendenser ligger nær-